

521

UCHWAŁA Nr 314 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 29 kwietnia 1953 r.

w sprawie ustroju szkolnictwa zawodowego leśnego i przemysłu leśnego.

Celem przygotowania kadr do realizacji narodowych planów gospodarczych i budowy podstaw socjalizmu w Polsce ustala się następujące zasady ustroju szkolnictwa zawodowego leśnego i przemysłu leśnego.

R o z d z i a ł I.

Szkoły zawodowe.

I. Organizuje się następujące rodzaje szkół zawodowych:

- 1) 4-letnie technika leśna i technika przemysłu leśnego,
- 2) 2-letnie technika leśna i technika przemysłu leśnego,
- 3) technika zaoczna dla pracujących w gospodarstwach leśnych i w przemyśle leśnym.

II. 4-letnie technika leśna i technika przemysłu leśnego oparte są na podbudowie programowej 7 klas szkoły ogólnokształcącej.

III. 1. 2-letnie technika leśna i technika przemysłu leśnego dla wysuniętych oparte są na podbudowie doświadczenia i wiedzy praktycznej słuchaczy.

2. 2-letnie technika leśna i technika przemysłu leśnego oparte są na podbudowie programowej 9 klas szkoły ogólnokształcącej.

IV. Osoby mające wystarczające wykształcenie zawodowe i teoretyczne, zdobyte dzięki praktyce i samokształceniu, mogą w drodze egzaminów eksternistycznych zdobyć odpowiednie świadectwa czy tytuły danej klasy lub technikum.

V. Dla celów specjalnych Minister Leśnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może organizować szkoły zawodowe innego rodzaju.

VI. Absolwenci technikum otrzymują tytuł technika odpowiedniej specjalności i mają prawo wstępu na wyższe uczelnie.

VII. 1. Praktyczna nauka zawodu dla uczniów techników odbywa się w warsztatach, pracowniach szkolnych, zakładach pracy oraz w gospodarstwach leśnych.

2. W przypadku gdy praktyczna nauka zawodu odbywa się w zakładach pracy indywidualnie lub grupami dla poszczególnych uczniów czy klas, jest ona organizowana na podstawie „umowy o praktyczną naukę zawodu”, zawartej między szkołą a zakładem pracy.

3. Celem opanowania nowoczesnych metod produkcji praktyczna nauka zawodu powinna odbywać się w oparciu o nowoczesne metody technologii i postępu tech-

nicznego, na zasadach pracy normowanej.

VIII. 1. Szczegółowe warunki przyjęcia i szkolenia, programy nauki i statuty, regulaminy oraz zasady powoływania szkolnych komisji egzaminacyjnych określa Minister Leśnictwa. Programy nauki w zakresie przedmiotów ogólnokształcących określi Minister Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

2. Nomenklaturę specjalności techników ustala Minister Leśnictwa w uzgodnieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Prezesem Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego.

R o z d z i a ł II.

Kursy zawodowe i szkolenie praktyczne w zakładach pracy.

IX. 1. Kursy zawodowe organizuje się celem przysposobienia do wykonywania odpowiedniej czynności, wyczerpania zawodu, doszkolenia, uzupełnienia i specjalizacji w zawodzie.

2. Zasady organizowania, planowania i prowadzenia kursów ustala Minister Leśnictwa.

X. 1. Zakłady pracy organizują dla zatrudnionych indywidualne i grupowe szkolenie praktyczne w zawodzie oraz szkolenie zawodowe teoretyczne.

2. Celem uzyskania odpowiedniego stopnia kwalifikacyjnego pracownicy szkoleni praktycznie przez zakłady pracy zdają egzamin przed specjalną komisją egzaminacyjną dla określonego zawodu.

3. Sposób prowadzenia szkolenia praktycznego w zakładzie pracy, stopnie kwalifikacyjne oraz wymagany zakres umiejętności i wiadomości, zasady powoływania i regulaminy zakładowych komisji egzaminacyjnych ustali Minister Leśnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

R o z d z i a ł III.

Przepisy końcowe.

XI. Minister Leśnictwa wydaje instrukcje w sprawie przystosowania dotychczasowych szkół zawodowych i kursów do zasad zawartych w niniejszej uchwale.

XII. 1. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Leśnictwa.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

522

ZARZĄDZENIE Nr 61 PREZESA RADY MINISTRÓW

w sprawie wykonania dekretu o obsadzaniu duchownych stanowisk kościelnych.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o obsadzaniu duchownych stanowisk kościelnych (Dz. U.

Nr 10, poz. 32), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Celem dekretu jest zabezpieczenie, aby osoby zajmujące duchowne stanowiska kościelne spełniały swe funkcje zgodnie z zasadami i wymaganiami Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. W związku z tym obowiązkiem organów państwowych jest okazywanie wszechstronnego poparcia i opieki osobom, które w sprawowaniu swych duchownych stanowisk kościelnych zachowują postawę obywatelską i patriotyczną, zgodną z zasadami Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Natomiast organy państwowe powinny nie dopuszczać, aby duchowne stanowiska kościelne mogły być traktowane czy wykorzystane jako osłona dla postawy lub akcji nieprzyjemnej wobec Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub też dla jawnej bądź też zamaskowanej działalności politycznej, sprzecznej z założeniami Konstytucji oraz z opartymi na nich wymaganiami prawnymi i zarządzeniami władz państwowych.

§ 2. Przez „duchowne stanowiska kościelne” rozumie się wszystkie stanowiska kościelne — stałe i tymczasowe, jak również pomocnicze lub zastępcze, piastowane przez duchownych.

§ 3. 1. Terytorialną właściwość prezydium wojewódzkiej rady narodowej w rozumieniu art. 4 dekretu określa się według siedziby danego stanowiska kościelnego. W przypadkach wątpliwych (np. gdy obszar działania obejmuje dwa lub więcej województw) rozstrzyga Urząd do Spraw Wyznań.

2. Postanowienia o prezydium wojewódzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do Prezydium Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 4. Postanowienia dekretu o „duchownych stanowiskach kościelnych” dotyczą również czasowego powierzenia wszystkich lub niektórych funkcji związanych z duchownym stanowiskiem kościelnym, z wyjątkiem przypadków krótkotrwałego powierzenia zastępstwa.

§ 5. W wykonaniu postanowień dekretu wszystkie osoby zajmujące duchowne stanowiska kościelne składają na żądanie prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub Urzędu do Spraw Wyznań, wedle właściwości dla danego stanowiska, wypełniony kwestionariusz według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 i życiorys.

II. Wnioski w sprawie tworzenia, przekształcania i zniesienia oraz zmiany zakresu działania duchownych stanowisk kościelnych.

§ 6. 1. Utworzenie nowego duchownego stanowiska kościelnego może nastąpić nie wcześniej niż po wyrażeniu zgody przez właściwy organ państwowy.

2. Przekształcenie lub zniesienie istniejącego duchownego stanowiska kościelnego, a także zmiana jego przedmiotowego lub terytorialnego zakresu działania może również nastąpić tylko po wyrażeniu zgody przez właściwy organ państwowy.

3. Wnioski dotyczące spraw wymienionych w ust. 1 i 2 powinny być składane przez właściwą kurie do prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a w przypadkach gdy organem właściwym do wyrażenia zgody jest Prezydium Rządu (art. 4 dekretu) — w Urzędzie do Spraw Wyznań.

4. Odpowiedź na wniosek powinna nastąpić w terminie nie przekraczającym jednego miesiąca.

III. Wnioski w sprawie objęcia duchownego stanowiska kościelnego.

§ 7. 1. Wnioski w sprawie objęcia duchownego stanowiska kościelnego, zarówno istniejącego jak i tworzonego albo przekształcanego, składa właściwa kuria do prezydium wojewódzkiej rady narodowej — co do każdego stanowiska oddzielnie.

2. Wniosek w sprawie objęcia stanowiska ordynariusza diecezji lub sufragana składa się w Urzędzie do Spraw Wyznań.

3. Odpowiedź na wniosek powinna nastąpić w terminie nie przekraczającym jednego miesiąca. Objęcie stanowiska może nastąpić tylko po wyrażeniu zgody przez właściwy organ państwowy.

§ 8. 1. Postanowienia § 7 stosuje się odpowiednio do spraw zwolnienia z dotychczas zajmowanego duchownego stanowiska kościelnego z jakichkolwiek przyczyn i w jakimkolwiek trybie, jak również do spraw przeniesienia na inne stanowisko.

2. W przypadku przeniesienia na stanowisko leżące na obszarze właściwości innego prezydium wojewódzkiej rady narodowej wymagana jest zgoda prezydium właściwych zarówno ze względu na dotychczasowe, jak i ze względu na nowe stanowisko. O decyzji zawiadamia jednak prezydium właściwe ze względu na stanowisko dotychczasowe, chyba że wniosek złożony był w myśl § 7 ust. 2 w Urzędzie do Spraw Wyznań.

IV. Ślubowanie.

§ 9. Wszystkie osoby zajmujące duchowne stanowiska kościelne składają zgodnie z art. 5 dekretu ślubowanie na wierność Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej według wzorów stanowiących załącznik nr 2 względnie 3.

§ 10. Ślubowanie składają:

- ordynariusze diecezji lub sufragani — w Urzędzie do Spraw Wyznań,
- duchowni na pozostałych stanowiskach kościelnych — w prezydium wojewódzkiej rady narodowej, chyba że Urząd do Spraw Wyznań zarządzi w danym przypadku złożenie ślubowania w Urzędzie.

V. Decyzje i odwołania.

§ 11. Przed podjęciem decyzji prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub Urząd do Spraw Wyznań w razie potrzeby zwraca się do właściwej kurii o udzielenie odpowiednich wyjaśnień i materiałów, a także może zażądać ich od osoby, która zajmuje lub objąć ma dane stanowisko.

§ 12. W przypadkach przewidzianych w art. 6 dekretu prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub Urząd do Spraw Wyznań zwraca się do właściwej kurii z żądaniem usunięcia danej osoby z zajmowanego stanowiska w terminie określonym w żądaniu.

§ 13. Od decyzji prezydium wojewódzkiej rady narodowej, wydanej na podstawie art. 2, 3 i 6 dekretu, ordynariusz lub zainteresowana osoba, która zajmuje lub ma objąć dane stanowisko, może wnieść odwołanie. Odwołanie składa się w Urzędzie do Spraw Wyznań. Urząd do Spraw Wyznań zawiadamia ordynariusza lub zainteresowaną osobę o decyzji, wydanej na skutek odwołania. Decyzja ta jest ostateczna.

VI. Przepis końcowy.

§ 14. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem prezydium rad narodowych zwracać się powinny o wyjaśnienie do Urzędu do Spraw Wyznań.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

Warszawa, dnia 5 maja 1953 r.

Załącznik nr 1

KWESTIONARIUSZ DLA OSÓB PIASTUJĄCYCH DUCHOWNE STANOWISKA KOŚCIELNE

1. Nazwisko, imiona
2. Imiona rodziców
3. Data i miejsce urodzenia
4. Narodowość
5. Pochodzenie społeczne
6. Zajmowane stanowisko
7. Wykształcenie:
 - a) ogólne
 - b) specjalne
(podać dokładnie, jaki zakład naukowy ukończył i gdzie)
8. Stopień naukowy
9. Stcsunek do służby wojskowej:
 - a) przed 1939 r.
 - b) w czasie okupacji
 - c) po wyzwoleniu
10. Czy posiada i jakie odznaczenia
(polskie, zagraniczne i kościelne)
11. Przynależność do organizacji społecznych i politycznych:
 - a) przed 1939 r.
 - b) w czasie okupacji
 - c) po wyzwoleniu
12. Adres stałego miejsca zamieszkania

13. Praca zawodowa
(wymienić kolejno wszystkie miejsca pracy i zajmowane stanowiska od początku pracy zawodowej do dnia wypełnienia kwestionariusza).

Okres		Gdzie pracował (nazwa instytucji)	Na jakim stanowisku	Miejscowość
od	do			

. dnia 19 r.
(miejscowość)
(podpis)

U w a g a: do kwestionariusza załącza się własnoręcznie napisany życiorys.

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

ŚLUBOWANIE

(Imię i nazwisko, piastowane stanowisko)

Ślubuję uroczyście wierność Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Jej Rządowi. Przyrzekam, że uczynię wszystko dla rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz umocnienia Jej siły i bezpieczeństwa.

Dłożę wszelkich starań, aby podległe mi duchowieństwo zgodnie ze swym obowiązkiem obywatelskim w swej działalności duszpasterskiej nawoływało wiernych do poszanowania prawa i władzy państwowej, do wzmożenia pracy nad rozbudową gospodarki narodowej i podniesieniem dobrobytu Narodu.

Przyrzekam, że nie podejmę niczego, co mogłoby być sprzeczne z interesami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub godzić w bezpieczeństwo i całość Jej granic.

Dbając o dobro i interes Państwa będę się starał o odwrócenie od niego wszelkich niebezpieczeństw, o których wiedziałbym, że mu grożą.

(podpis)

. dnia 195 r.

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

ŚLUBOWANIE

(Imię i nazwisko, piastowane stanowisko)

Ślubuję uroczyście wierność Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Jej Rządowi. Przyrzekam, że uczynię wszystko dla rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz dla umocnienia Jej siły i bezpieczeństwa.

Zgodnie ze swym obowiązkiem obywatelskim w swej działalności duszpasterskiej będę nawoływał wiernych do poszanowania prawa i władzy państwowej, do wzmocnionej pracy nad odbudową gospodarki narodowej i podniesieniem dobrobytu Narodu.

Przyrzekam, że nie podejmę niczego, co mogłoby być sprzeczne z interesami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub godzić w bezpieczeństwo i całość Jej granic. Dbając o dobro i interes Państwa będę się starał o odwrócenie od niego wszelkich niebezpieczeństw, o których wiedziałbym, że mu grożą.

(podpis)

Dnia 195 r.

Ślubowanie zostało złożone

w Prezydium